

Op de mededeling een tijd in Moskou te hebben gestudeerd wordt in Nederland afwisselend gereageerd. Opgetrokken wenkbrauwen drukken nu eens verbazing en dan weer onbegrip uit. ‘Waarom Rusland?’ ‘Wat kan je daar doen dan?’ Voor de gemiddelde Nederlandse student is het allemaal ver van zijn bed. Hij ziet Moskou door het vreemde schrift en de afwijkende cultuur als een exotische locatie. En dan niet het soort van de fruitcocktails en de palmbomen, maar eerder van ijzige kou, sloten wodka en dikke rook uitbrakende Lada’s. Ondanks de banaliteit van dit soort clichés heeft hij wel een punt. Moskou is ook geen makkelijke stad en laat zich niet gemakkelijk veroveren. Bovendien is Russisch leren geen peulenschil en is veel in Rusland onbegrijpelijk en tenenkrommend. Waarom dan zou iemand zich zoveel inspanning getroosten? Deze vraag is voor slavisten overbodig. Het bloed kruipt immers waar het niet gaan kan. Maar als je het moet uitleggen aan anderen is het moeilijk onder woorden te brengen. Wat maakt Moskou om te studeren nou de moeite waard?

Ten eerste de MGU (Moskouse Staatsuniversiteit). Als een uitwisselingsstudent weet te belanden op de MGU, de grootste van de zeven zusters van Stalin, gesitueerd op de prachtige Mussenheuvel in het zuidwesten van Moskou, mag hij van geluk spreken. Hij wordt ondergebracht in de woonverblijven die vastzitten aan het hoofdgebouw en bevindt zich zodoende vierentwintig uur per dag in het bruisende studentenleven. De campus is een wereld op zich waarin je gerust een halfjaar kunt doorbrengen zonder je buiten de hekken te wagen. Aan alles is werkelijk gedacht. Sportfaciliteiten, waaronder een zwembad en atletiekbaan, zijn er in overvloed. Allerlei winkeltjes, een cafeetje waar je uit eten kunt en een zelfs een studentenreisbureau voorzien in alle behoeftes van de bewoners.

Omdat alles zich op één terrein bevindt kun je een grote verscheidenheid aan vakken volgen van verschillende disciplines. De professoren zijn boeiend en onderhoudend en geven goed college. Daarbij nemen zij ook de moeite om alle examens mondeling af te nemen, een naar mijn mening veel betere manier van tentamineren. Dit houdt echter niet in dat er weinig geschreven moet worden. De standaard ligt hoog en de competitieve atmosfeer zet aan tot een snelle academische ontwikkeling. De enige minpunten liggen bij de kwaliteit van sommige collegezalen, de bureaucratie rond de bibliotheken en de elektronische voorzieningen. Bij het laatste vooral het ontbreken ervan.

Ten tweede is de MGU lang niet het enige onderwijsinstituut in Moskou. In een land waar men niet ‘even in de intercity stapt’ om een bepaald boek te bemachtigen is alles meer gecentraliseerd. De hoofdstad en het onbetwiste centrum van Rusland biedt dus ook de grootste diversiteit aan bibliotheken, universiteiten en archieven. Dit creëert veel meer mogelijkheden als het gaat om studie of onderzoek.

Ten slotte is er nog de stad zelf. Als metropool, als hoofdstad en als plek van onstuimige groei heeft Moskou de nieuwsgierige en avontuurlijke mens veel te bieden. Van de haute couture tot rommelmarkten, van een exquisite maaltijd in een duur restaurant tot een blin (pannenkoekje) naast de metro op weg naar huis. Theater, Musea, nachtclubs en veel, héél veel verschillende mensen. Moskou heeft het allemaal. Je moet het alleen ontdekken. En dat is soms best een uitdaging.

Amsterdam, 21 september 2007

Thomas de Ridder